

Seléndy Balázs

Miután

Miután mindent kihánytam, italt, ennivalót, májat, lépet, bensőm egészét,
amikor üres lettem, valóban üres, jött a parancs: nézz a dolgok mögé és tölts fel
magad

valami mással, valamivel a fákból, a járdából, vagy az égből,
valamivel, ami tömör legyen, hogy jól láthasd, valamivel, amiről biztos lehetsz,
hogyan

nem *te* vagy. Megtettem, de amikor mindent jól átnézek

a meleg lócitromok a maguk fényes gömbölyűségükben éppen olyanok, mint én,

a kettőbe tört fa vádoló, égbemutató, miértet kérdező, csonkjával,
ugyancsak éppen olyan, mint én. A koldus a templom

lépcsőjén, a fiatal nő és a gyerek, akik kilépnek a bolt ajtaján,

az öregember a görgőszékében, a katona, aki szabadságon van és nőt keres

az éjszakára, mind olyanok, mint én. Talán,

végére, *ők* azok, aki én vagyok.

Hajnal 4:30, Szülészet

A fáradtság felizgultsága..A kávé csésze
koppanása az asztalon: nyárközépi vihar
csattanása; a cukor csurgása a kanálból: itt jön az eső,
valaki melletted elsiel: a Trans-Europe Express suhanása kartávolságra tőled;
képek egymás után: az elrohanó vonat ablakai, látva homályosan, szemed
az állomás üvegére tapasztva.

Ujjakon-elkattintott-pontos döntések
azonnal elhatározva, végsők, változtathatatlanok,
az ezredes a csata számológépnél,
veszteség? sajna, “à la guerre comme à la guerre”:

az egész test, telivér, reszket,
mint verseny előtt, vagy amikor
érzi a kanca szagát, rajta (!), Husvét, rajta!...

amíg a túlfűtött gép benzine elfogy
és, decrescendo, minden rész megáll.

Ha akkor szükség van még egy elhatározásra,
jaj annak a városnak, amely felett
az Enola Gay* kering.

* Enola Gay: a repülőgép neve, amely Hiroshimára ejtette az atombombát